

Teresa Rachwał (1952–2021)

architekt, artystka, absolwentka Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej (1976), była uczennicą prof. Zdzisława Jurkiewicza, prof. Marii Michałowskiej, prof. Mariana Poźniaka, prof. Romana Pawelskiego. Od 1980 r. rysowała i malowała – fantastyczne wizje realizmu emocjonalnego. Równolegle zajmowała się działalnością pisarską, poetycką oraz fotografią.

1976 – otrzymała dyplom ukończenia studiów i tytuł magistra inżyniera na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej

1980 – zmobilizowana odkrytą zaawansowaną wadą serca zaczęła rysować i malować, gdyż praca architekta okazała się ponad jej siły; pomimo iż tego roku uzyskała uprawnienia projektowe do wykonywania zawodu architekta na podstawie wykonywanej pracy zawodowej w biurze MIASTOPROJEKT Wrocław

1981 – przeszła operację serca w Łodzi u prof. Molla

1987 – wyróżnienie na Międzynarodowym Konkursie Sztuki Miniaturowej w Toronto organizowanym przez Dell Bello Gallery i rząd prowincji Ontario w Kanadzie

1987 – uzyskała uprawnienia do wykonywania zawodu artysty plastyka z Ministerstwa Kultury i Sztuki w Polsce na podstawie przedstawionego dorobku twórczego

1988 – stypendium twórcze ministra kultury i sztuki w Polsce

1989 – wystawa indywidualna w Galerii Teatru Kalambur we Wrocławiu

1989 – wystawa indywidualna w Galerii Teatru Tańca MONSOON w Hamburgu

1990 – honorowe wyróżnienie na piątej Międzynarodowej Wystawie Sztuki Miniaturowej w Toronto, równolegle z Polski ze Stasysem Eidrigevičiusem

1991 – za jej malarstwo i wypowiedź poetycką, związanymi z tematem „PARK MIEJSKI JAKO SPOTKANIE KULTURY Z NATURĄ” dostała główną nagrodę w dziale WYSTAWA na czwartym Międzynarodowym Biennale Architektury w Krakowie zorganizowanym przez architekta Romualda Loeglera oraz SARP, w jury międzynarodowym byli wówczas Jadwiga Grabowska-Hawrylak oraz architekt wrocławski Marian Stanek

1991 – za pracę na IV MBA w Krakowie otrzymała Nagrodę Miasta Krakowa od prezydenta miasta

1992 – wystawa w Berlinie zorganizowana przez architekta Eckharda Feddersena, sędziego w Międzynarodowym Biennale Architektury w Krakowie, profesora Szkoły Sztuki i Architektury w Berlinie

1993 – jej praca: wypowiedź poetycka, zdjęcia oraz malarstwo dotyczące realizacji przeniesienia z Bytomia do Wrocławia zabytkowego obecnie domku fińskiego – projekt lata 20. – otrzymały wyróżnienie w konkursie w dziale WYSTAWA na Międzynarodowym Biennale Architektury w Krakowie na temat: „PROJEKT, REALIZACJA, PRÓBA CZASU”. Jest to realizacja domu własnego we Wrocławiu.

Jak napisał w recenzji jej projektu sędzia architekt Eckhard Feddersen: „Dom ten jest tym, czym powinien być dom – czyli drugą skórą człowieka”. Wyróżniona praca została zakupiona do zbiorów Międzynarodowego Biennale Architektury w Krakowie.

1996 – wystawa w Berlinie zorganizowana przez sędziego MBA w Krakowie Eckharda Feddersena oraz jego żonę Hannę

1999 – dofinansowanie z Funduszu Promocji Sztuki Ministerstwa Kultury i Sztuki w Polsce

2000 – za esej poetycki, wiersze, obrazy i fotografie dotyczące miejsca dla sztuki, osób niepełnosprawnych, starszych – jako wspólnych przestrzeni zielonych – OTWARTYCH DLA SERCA – otrzymała główną nagrodę w dziale WYSTAWA. Temat konkursu to: „PRZESTRZENIE OTWARTE W MIEŚCIE 21 WIEKU” na Międzynarodowym Biennale Architektury w Krakowie

Po roku 2000 była wielokrotnie uczestniczką aukcji dla Brata Alberta oraz dla fundacji dla osób niepełnosprawnych Anny Dymnej z Krakowa, a jej prace brały udział w organizowanych wystawach aukcyjnych.

2004 – przeszła drugą operację serca zrealizowaną przez prof. Zembalę oraz Davida Periera

2018 – operacja usuwania elektrosmięci z serca w Zamościu

2019 – usunięcie reszty drutów i elektrody z serca we Wrocławiu – sumarycznie 10 godzin operacji usuwania złomu pod rentgenem – w czasie omdleń-upadków

2020 – śmierć i powrót do życia – rozrusznik

Przez kilkanaście lat pisała teksty do książki „Dom Śniącego Kota – CZYLI WROCŁAWSKIE NIEBIAŃSKIE TRAMWAJE” – z własnymi obrazami i tekstami poetyckimi – jej spadku dla ludzi bliskich.

Publikowała swoje teksty oraz ilustracje w „Ricie Baum” oraz „Pomostach”, wrocławskim piśmie „Mój Dom”, „Mój Dom i Ogród”. Zaprojektowała ilustracje do książek Gabriela Kamińskiego „Pan Swen albo wrocławska Abrakadabra”, „Mój rok 1968” oraz opowiadania „Uwaga, Kozyra”, okładki do poezji Anioła Ślązaka oraz Tony Anatrello „Dojrzewanie dzień po dniu”.

O jej twórczości wypowiedali się z uznaniem znani twórcy tacy jak: Stanisław Lem, Adam Hanuszkiewicz, Xymena Zaniewska – architekt i wybitna scenografka, oraz prof. Krzysztof Chwedczuk – scenograf i grafik, prof. Marian Zembala – kardiochirurg, Henryk Waniek, Zofia Gebhard, historyk sztuki Anatol Kaszen, Hanna Morasiewicz – znany architekt wrocławski, Eckhard Feddersen – wybitny architekt niemiecki, Romuald Loegler – wybitny architekt krakowski, prof. Stanisław Fisher – architekt francuski polskiego pochodzenia, Jadwiga Grabowska-Hawrylak – wybitna architekt wrocławska, Marian Stanek – wybitny architekt wrocławski, prof. Wanda Kononowicz – profesor architektury we Wrocławiu i inni.

11 marca 2021 Teresa Rachwał umiera, po operacji zastawki serca, we Wrocławiu.